

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/249/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211664
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717211664.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. Z. S., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX I., proti žalovanému: MUDr. S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX W., zastúpenému JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Y. X, XXX XX I., v konaní o vydanie neodkladného opatrenia, v štádiu rozhodovania o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/52/2017-79 zo dňa 12. júla 2018, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobkyni proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia podaný v zmysle § 334 ods. 1 CSP, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Martin č.k. 10C/52/2017-31 zo dňa 20.11.2017. Žalovaný v návrhu tvrdil, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, nikdy neexistovali a tiež žalobkyňa nepodala v určenej lehote návrh vo veci samej.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danom prípade dôvody, pre ktoré bolo uznesením Okresného súdu Martin č.k. 10C/52/2017-31 zo dňa 20.11.2017 nariadené neodkladné opatrenie, stále trvajú a nariadené neodkladné opatrenie je účinným prostriedkom pre zamedzenie budúcich konfliktov medzi sporovými stranami v čase prebiehajúceho konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/70/2017.
3. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vyhovie. V podanom odvolaní argumentačne podrobne opísal skutočnosti, pre ktoré bol toho názoru, že je tu dôvod na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia.
4. Žalobkyňa, ktorej bolo odvolanie žalovaného doručené dňa 13.09.2018, zostala v odvolacom konaní nečinná.
5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP **o d m i e t o l .**
6. V zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.
7. Podľa ust. § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. V prejednávanej veci podal žalovaný odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, podaný v zmysle § 334 CSP. S poukazom na znenie ust. § 355 ods. 2 CSP odvolací súd skúmal, či zákon proti takémuto rozhodnutiu odvolanie pripúšťa.

9. Civilný sporový poriadok vo svojom v ustanovení § 357 CSP taxatívne vymenúva prípady, v ktorých pripúšťa možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 357 písm. e) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 CSP a § 335 ods. 1 CSP.

11. V súdnej veci okresný súd napadnutým uznesením rozhodol o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia. V ust. § 357 CSP zákonodarca jednoznačne špecifikoval prípady, v ktorých je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné. Zákon teda nepripúšťa možnosť podať takýto opravný prostriedok proti uzneseniu v každom prípade, keď prvoinštančný súd rozhodol „o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia,“ tak ako to *expressis verbis* uvádza napr. v § 357 písm. d), i), o) CSP, ale len za situácie, ak súd zruší neodkladné opatrenie a/ v prípade ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP), alebo b/ v prípade procesného neúspechu žalobcu vo veci samej (§ 335 ods. 1 CSP). Zákonodarca v danom prípade obmedzil možnosť podania odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie týkajúceho sa rozhodovania o otázke zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia (či už na návrh alebo bez návrhu) len na prípad, keď bolo neodkladné opatrenie *de facto* zrušené (uznesením, v rámci ktorého vo výrokovej časti bolo rozhodnuté o zrušení neodkladného opatrenia).

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovaného postupom podľa § 386 písm. c) CSP o d m i e t o l .

13. Odvolací súd dodáva, že na neprípustnosti odvolania proti predmetnému uzneseniu nič nemení ani skutočnosť, že strany sporu boli súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení poučené o možnosti podať proti nemu odvolanie. Ani skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne poučil strany o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je *ex lege* vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia čo však nie je situácia, ktorá vznikla v danom prípade. V prejednávanej veci teda nezaložil súd prvej inštancie možnosť podania odvolania nesprávnym poučením proti uzneseniu, proti ktorému je možnosť podania odvolania *ex lege* vylúčená.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobkyni v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).